

РЕШЕНИЕ

№ 4171

гр. София, 24.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора В.Димитрова, като разгледа дело номер **2680** по описа за **2013** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. М. К., срещу решение от 14.01.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-и състав, по НАХД № 14436/2012г. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 10459 от 08.03.2012г. на Началник АНД отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 /четиристотин/ лева на основание на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 259, ал. 1, т. 1 от Кодекса на застраховането /КЗ/.

Касаторът оспорва в цялост решението като постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/. Излага съображения, че Районният съд не е спазил разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН във връзка с чл. 107, ал. 2 от НПК, както и че не е констатирал материална некомпетентност при издаване на НП. Нарушена била нормата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Претендира отмяна на решението и атакуваното НП или алтернативно – връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС за извършване на

необходимите съдебно-следствени действия.

Ответникът, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима; разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от Районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Последният е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. От правна страна Районният съд е приел, че жалбата е неоснователна, и е изложил подробни съображения в подкрепа на този извод, които настоящият състав споделя изцяло.

По въпроса за материалната некомпетентност – съдът намира, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган съгласно чл. 320, ал. 2 от КЗ във връзка със Заповед № 353/28.05.2011г., а именно при нарушения чл. 315, ал. 1 от КЗ НП се издава от директора на областната дирекция на Министерството на вътрешните работи, в чийто район е установено нарушението или от оправомощено от него длъжностно лице – в случая от началник АНД към отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи към МВР. Съгласно цитираната заповед компетентността е за извършени нарушения на чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ, а именно при налагане на административно наказание глоба на „лице, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка по чл. 249, т. 1 или 2 или което управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите”. Актосъставителят и АНО посочват, че водачът управлява моторното превозно средство без валиден документ за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност”, което задължение е императивно установено в разпоредбата на чл. 259, ал. 1 от КЗ. Заповедта обективира за кои нарушения компетентни да издават НП са началниците на отдел „Пътна полиция” към СДВР, в този смисъл и санкционните разпоредби, които се прилагат, а не нормите, които вменяват на автомобилистите задължение да спазват правилата за движение по пътищата, в частност – сключването на застраховка „Гражданска отговорност”. Следва да се има предвид, че нормите на чл. 249, т. 1 или 2 и чл. 259, ал. 1 от КЗ не са санкционни по своя характер, а регламентират поведението на водачите на МПС, изразено във формата на действие, при което неизпълнение се налага административно наказание.

По въпроса за неспазване на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН – съдът намира, че от

събраните по делото доказателства в съвкупност по категоричен и безспорен начин се установява описаната в акта и НП фактическа обстановка. Посочени са формата на изпълнителното деяние – действие – управлява МПС без валиден документ за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“; датата и мястото на извършване на нарушението – 24.02.2012г., в [населено място], по [улица]; описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. При съставянето на акта не са направени възражения, нито такива са постъпили по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, които да навеждат към факти, различни от осъществилите се, както и не са представени доказателства, които да опровергават констатираното от актосъставителя и АНО.

Предвид гореизложеното, изводите на Районния съд, че фактическите твърдения напълно съответстват на разпоредбите, които са нарушени виновно, и при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, се споделят от настоящия съдебен състав.

Съгласно цитираната норма на чл. 4, ал. 3 от Наредба № I-45 за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на МПС и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства „физическо или юридическо лице, което използва превозното средство по силата на правно основание, различно от правото на собственост, се регистрира като ползвател на превозното средство“, като при извършване на регистрацията се изисква задължително документ за сключена застраховка „Гражданска отговорност“. Налагането на глоба в настоящия казус, обаче, обхваща не въпроса за регистрацията на МПС и изискуемите при тази процедура документи, а сключването на застраховка „Гражданска отговорност“ по реда и условията на КЗ. Удостоверителни документи за последното при извършване на проверка от служители на отдел „Пътна полиция“ към СДВР са застрахователната полицата и знакът, който се издава от Гаранционния фонд, съгласно чл. 261, ал. 1 от КЗ. Когато същите не се предоставени от водача на МПС при неговото управление, се счита, че договор за застраховка не е сключен и е налице нарушение на чл. 259, ал. 1 от КЗ. Изводът се обезпечава и от разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата, съгласно която водачът на МПС е длъжен да носи документ за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, което управлява. АНО правилно е наложил административно наказание за липсата на действително сключен застрахователен договор, а не за предоставяне на документ, удостоверяващ сключването му. Вярно е, че съдът следва да събере необходимите за разкриване на обективната истина доказателства по направените от страните искания или служебно на основание чл. 84 от ЗАНН във връзка с чл. 107, ал. 2 от НПК, но същият няма правомощието да промени осъществилата се в действителност фактическа обстановка. Видно от акта и НП, при управление на автомобила не е предоставен валиден документ за сключена застраховка за 2012г., което е елемент от състава на нарушението, визирано в чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ. Предвид това, разпоредбата на чл. 262 от КЗ, регламентираща едногодишен срок на действие на задължителната застраховка „Гражданска отговорност“, то искането за извършване на справка относно регистрацията на МПС съгласно Наредба № I-45 от 24.03.2000г. следва да бъде отхвърлено като неоснователно, тъй като са налице два различни правни институти – регистрацията и задължително застраховане на управляваното МПС.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1,

изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XI-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.01.2013г. по НАХД № 14436/2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-и състав, потвърждаващо наказателно постановление № 10459 от 08.03.2012г. на Началник АНД отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 /четиристотин/ лева на основание на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 259, ал. 1, т. 1 от Кодекса на застраховането.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: